

Pogovor 8

Svakoj od apsida Rotonde nad Ošljem posvetio sam jedan pogovor. Naravno, uključujući i „razorenu“ zapadnu koja je svjesnim utjecajem čovjeka demodelirana iz arhetipskog oblika u „ključ i bravu“ westwerka. Tko je ta razorena „troja“? Ovako pitanje dizajnira planina Rtanj.

Premda je vikend, radio sam na Rtnju, i zasad samo kratko: pored onoga što će još kazati Srđan (kutovi alfa, beta, Giza, Alcyone itd...), moram kazati da sam konsterniran utjecajem Rtnja ne geometrijsku matricu ne samo Plejada nego i eponimsku trojansku, koju sam razvio prije plejadske. Samo jedan detalj, i sve će vam biti jasno:

u toj matrici, prvi, primarni, nosivi pravac, kojeg sam nazvao Kadmove os, ide od svete planine Aqra na bliskoistočnoj obali, preko Troje, Ljube, Troyesa do Parisa. Druga zakonitost koju matrica proizvodi i mora se poštivati, jest mjerenje radijusa od sjeverne afričke obale. Tako su mjerene i projektirane sve kružnice projekcije, visočka, ljubina, ošljanska, itd....

Sad sam ustanovio, projektirajući kružnicu Rtnja – RADIJUS JE MERIDIJAN POLAZIŠTA KADMOVE OSI na crti obale (Aqra). Iz toga se razvija golema sustavnost bez premca, i mimo onoga već ustanovljenog. Treba to sve složiti u jedan zaseban članak. Vjerujte mi, čudo jedno, i iskreno se radujem.

I još nešto, jako kardinalno za ukupnost realizacije našeg projekta:

*kružnica Rtnja Kadmovu os presijeca na mjestu prolaska meridijana Rotonde Ošlja. "Moju", disertacijsku trajektoriju, od Nazareta do Trsata siječe na mjestu prolaska **visočkog sjecišta**, koje je samo sebe kreiralo od samog početka, poput Rtnja. A već sam kazao, po istom principu konstruirana, i sama **visočka kružnica** prolazi preko Rtnja.*

Ovo su vijesti koje će bitno mijenjati paradigmu te mitske planine.

Ovaj e-mail, s dopunom, uputio sam ujutro 18. 3. 2018. a rad sam nastavio do večeri, kad sam odložio alate i ozbiljno sebi postavljao pitanja. No ovdje neću lamentirati, bit ću eksplicitan i dati jasne odrednice sustava rješavajući čvorište koje se autonomno formiralo tijekom projekta na poziciji oronimske oznake planine Rtanj u Srbiji. Tom sam multisjecištu u istom pogovoru već dao temeljne odrednice, no kako će ovo biti integralni rad, ponovit ću ih.

Kazao sam, što se može držati zakonitošću: planina Rtanj utječe na matrični sustav u prostoru Sredozemlja jednako koliko je taj sustav i odabrao njega. Njegovim vrhom prolaze sljedeći pravci i putanje:

1. **Visočka kružnica** radijusa od libijske obale do *visočkog* multisjecišta;
2. **pravac Majka Pleione – Ošlje – Maja** (jedan od četiri para pravaca koji povezuju po dvije zvijezde Plejada, a svi prolaze kroz Ošlje, potvrđeno kao matematičko težište);
3. **meridijan** Merope (najjužnija zvijezda klastera), 21°54' E;

4. **dijagonala NE ugla pravokutnika** kojeg zatvaraju paralela Parisa i meridijan *Polazišta Kadmove osi* na bliskoistočnoj obali (Aqra – Troja – Ljuba – Troyes – Paris), koji nosi čitavi konstrukt implementacije u realni prostor; dijagonala je zapravo suprotna *Kadmove osi*.

To su temeljni iscrti koji se autonomno i komplementarno formiraju istodobnim razvojem *eponimske trojanske* i *plejadske* matrice. Zanimljivo je da se Rtanj pojavio upravo u funkciji dviju, unutar kružnice, „slobodnih“ zvijezda (Maja, Merope), jer je preostalih pet pravilno raspoređeno na samoj primordijalnoj kružnici matrice. Stoga još valja naglasiti da paralela Rtnja (43°46' N) prolazi oko 4' N od paralele *Tetide* (križanje primordijalne simetrale i tetive trokuta Elektra – Alcyone), čiji meridijan prolazi kroz Gizu. Stoga ću, poradi integralnosti studije, ponoviti i druge kardinalnosti što ukazuju na *eponimski trojanski* matrični obrazac, a već sam ih naveo u prošloj studiji.

Kad središte alata *primordijalne matrice* postavimo u poziciju najvišeg vrha Rtnja, **Šiljak** (43°46'34" N 21°53'35" E), *linija-života*, Elektra – Alcyone, pada na paralelu Troje. Pritom moramo znati da je riječ o *zlatnom rezu* između središta kružnice i njene točke S (južni geografski pol). Uz to, u komparativnoj slici anatomije žene *linija* prolazi razinom koljena što izravno dovodimo i biološki i etimološki u vezu s nasljednom tradicijom izraženom riječju „pokoljenja“ (blog). Topografski, budući da je brdo maloazijske Troje znano kao Hisarlik, a 5' E od Rtnja prolazi meridijan brda Hisar (Leskovac), još eklatantnijom je veza s eponimskom *trojanskom* matricom.

Istodobno, kut primordijalne simetrale *alfa* (27.81°) iz Rtnja u smjeru jugoistoka vodi u plato Gize, u smjeru sjeverozapada, pak, na primordijalnoj kružnici siječe se s meridijanom Ošlja. Pritom, prolazi sjecištem meridijana točke P (polovište dužine *Kadmove osi*), te opet paralele Troje, same sebe, svoje *linije-života*. Drugo multisjecište kojim prolazi, već je standardizirano križanje dijagonala četvorine Troja – Ljuba – *Utica* – *Cyrene*, zatim *primordijalne simetrale matrice* i ortogonale *zlatnog reza* Gaze. Libijsku obalu presijeca u mjestu prolaska meridijana Trsata kod aktualnog Al Khumsa, drevne *Leptis Magne*.

No osobito zanimljiva je situacija s motrišta geografske dužine Rtnja, razvijena na poluotoku Cirenaica. Grad *Cyrene*, kapital grčkog *Pentapolis*a (21°51'36" E), današnji Shahhat, svega je oko 2' W od meridijana Rtnja. Vidljivo je na zemljovidu, oronimska oznaka Rtnja preklapa se s oznakom najvišeg vrha priobalnog gorja Al Akhdar, Ra's at Tybayl, visok 865 m (21°52'53" E). O toj razlici odstupanja (42"), na tolikim udaljenostima, govorimo kad je riječ o ciljevima projekcije.

Istodobno, u smjeru sjevera, od Rtnja meridijan prolazi ponajprije križištem kojeg sam dobio sustavnim rješenjem trapezoidne forme opisane u studiji „Trapezous – Buda“ (vidi: blog), a u vezi s pozicijom Trabzona, miletske kolonije *Trapezous* iz 8. st. pr. Kr. Sjevernije, prolazi još jednim, s povijesnog aspekta zanimljivim, rumunjskim gradom – Oradea ili Veliki Varadin od lat. *Varadinum*. Kako je obrađen u predmetnoj studiji, a i u drugima, ponovit ću tek prijedlog Ivana Viteza od Sredne, poznatog i pod imenom Janus Pannonius, jednog od najpoznatijih hrvatskih humanista, nadbiskupa Ostrogona i ugarskoga primasa, kancelara Matijaša Korvina, diplomata, matematičara, astrologa i astronoma, da se za *nulti, početni* meridijan uzme upravo Oradea, gdje jedno vrijeme boravi i obnaša svoje crkvene dužnosti. Zainteresiran za prirodne znanosti promovirao je tu ideju kroz svoje studije, astrološko i astronomsko istraživanje, svoje astronomske instrumente budući je bio utemeljiteljem zvjezdarnice u Esztergomu. Oradea se nalazi na geografskoj dužini 21°55' E, dakle, 1.5' E od vrha Rtnja. Precizno, na meridijanu Šiljka nalazi se aerodrom grada.

Dakle, na ovom mjestu konstatiramo dosad uočeno, sve što je utjecalo na određenje i što je temelj radijusa kružnice s reperkusijama na *visočko* sjecište i Ošlje. Oдавde sam krenuo dalje sa implementacijom matrice Rtnja u realni geografski prostor poštujući pravilo kartografske struke o jedino mogućoj izvedbi na zemljovidu izrađenom u Mercatorovoj ravnoj cilindričnoj konformnoj projekciji. Na tom principu sam razvio specifičnu metodu koju primjenjujem već dva desetljeća. Premda, uz napomenu: ciljevi ne pretendiraju na preciznost nego sustavnost komunikativnosti pa odstupanja unutar 1'-2', uvjetovana ambijentalno naročito kad je u pitanju plovidba i obala, na njega ne utječu. S tih pozicija polazimo u razvoj.

Razvoj matrice

Da bismo projicirali kružnicu Rtnja, ponajprije ubiciramo točku prolaska meridijana na obali Libije što sam dijelom već upravo učinio. Sad mi je konstatirati dodatno kako se središte naše kružnice na obali nalazi zapadnije od grada Sūsah (21°57'50" E), također jednog od gradova *Pentapolis*, iz doba grčke kolonizacije (7. st. pr. Kr.), *Apollonije*, luke *Cyrene*, udaljene od obale oko 4' južnije. Dakle, precizno, obalu Libije meridijan Rtnja siječe u poziciji Ma'ātin al Mashhūr, izvora pitke vode (21°53'23" E), gdje danas satelitom, slučajno ili ne, zamjećujemo umjetni geoglif čiste forme križa. Pozicija je 10' E od rta Amir, najsjevernije točka Cirenaike (32°56'22" N 21°42'10" E). Upravo ovaj sklop geografskih datosti daje naslutiti sustavnost izvođenja urbano-religijske infrastrukture predantičkog doba koji seže duboko u prošlost.

Središte kružnice Rtnja na paraleli je libijskog grada Zuwarah (32°56' N) o kojemu valja nešto dodatno kazati. U njega, ne samo da dolazi nastavak dijagonale Troyes – *Utica*, nego centrom grada i prolazi ortogonalna na *beirutsko-zadarski* krak Leopardijeve trajektorije s polazištem na *epirskoj postaji* prijenosa (E1) na *nazaretsko-trsatskom* istočnom kraku trajektorije što je očiti dokaz njene kompilacije budući da među njima postoji značajna kutna razlika. Ta ortogonalna uvjetuje dva krucijalna sjecišta na mapi K02 moje disertacije („Karta Leopardi...“). Međutim, kardinalna je ipak još više činjenica da u Zuwarah dolazi i razdjelnica dvaju krakova koja kut trajektorije 120° u točki prijeloma, u Zadru, dijeli na 69° i 51° (mapa K03). Zar je onda čudno povezivati, kako sam to već učinio u disertaciji, ime grada Zuwaraha, kojeg prvi put spominje putnik al-Tidjani 1306.-1309. pod imenom *Zwara al-saghirah* (Mali Zwarah), i Zadra čiji je latinizirani naziv *Zara*.

Koordinata koju smo upravo ubicirali središte je kružnice Rtnja s radijusom u njegovom vrhu Šiljak. U točki E horizontalne osi središta, kazali smo, radijus je meridijan *polazišta Kadmove osi*, koji pod vrhom svete planine Cebeli Akra, Kel Dag (1704 m), 5' južnije od ušća najduže rijeke Libanona, Orontes, obalom prolazi na oko 35°56' E. Istodobno, riječ je o meridijanu sjevera Iskenderunskog zaljeva, krajnjeg istoka Sredozemnog mora, gdje se u najistočnijoj točki kod Iskenderuna ugnijezdila zvijezda Elektra primordijalne matrice (36°35' N 36°10' E), na mjestu drevne feničke kolonije i morske luke *Myriandrus* (*Myriandros*). Aleksandar Veliki namjeravao je tu postaviti zasjedu Dariju III. od Perzije, ali se na kraju bitka odigrala u blizini *Issusa* (333. pr. Kr.). Integralnost studije nalaže mi kazati kako paralela *polazišta Kadmove osi* prolazi središtem Gibraltarskih vrata. A *Myriandrus* – još jednom stara Fenicija.

Opisujem kružnicu na mapi. Već smo kazali, „svoju“ *Kadmovu os* siječe u mjestu prolaska meridijana Ošlja (17°44' E). Ta točka istodobno je na paraleli Niša, na oko 43°19' N, grada koji se prvi put spominje pod rimskim imenom *Nais* ili *Naïssus*, grčki *Naisos* (*Naissos*). Je li zbilja sve već bilo riješeno u to prapovijesno doba? Sve su to neolitska naselja. Na hrvatskoj obali na toj je paraleli marijansko svetište Gospe Lurdske u Vepricu, hodočastište blagdana

Male Gospe. Kako na mapi imamo implementiran tlocrt Rotonde Ošlje, sa svim simetrično ucrtanim zvijezdama i četiri kružnice (primordijalna matrice, vanjska, apsidna srednja i mala nutarnja), uočavam da je riječ o paraleli *Tetide* srednje kružnice Rotonde, koja doslovno u vršak igle povezuje dva ugla stupova NE i NW apside, a meridijan joj je geografska dužina zvijezde Caleano *Ljubine* kružnice. U sjecištu sa *Kadmovom* osi ($43^{\circ}19' N$ $17^{\circ}44' E$) ubiciram mjesto Troskoti (Tros), 3' W od Mostara gdje na istoj paraleli nalazimo toponim Razlomišće. Upravo je to presudilo da još jednom provjerim paralelu Rtnja 4' sjevernije od primordijalne *Tetide*. Mogu samo kazati: riječ je o paraleli *Tetide* (uvijek polovište tetive ili stranice trokuta Elektra – Sterope) *vanjske*, najveće kružnice Rotonde. To će se bitnim pokazati na kraju.

Kad već imamo *Tetide* velike i srednje kružnice provjeravam i treću, male nutarnje kružnice. Opet iznenađenje: nalazi se na paraleli dvaju suprotnih uglova istih stupova ovaj put istočne i zapadne apside. Dakle, što imamo? Raspon u geografskoj širini između *Tetide* srednje i *Tetide* male kružnice drži dva stupa koja povezuju 4 apside, s time da se potonja Tetida nalazi pred samim Burgaskim zaljevom prolazeći njegovom najzapadnijom točkom u mjestu Kvartal Pobeda ($42^{\circ}19' N$), kao krajnjom zapadnom točkom Crnog mora. To je pravilno 1° južnije od pozicije *Tetide* srednje kružnice. Zakonitost, dakle! Geografska dužina pozicije *Tetide* male kružnice je 28. stupanj E. Vidjet ćemo i zašto, no, prije toga, na tren.

Čisto radi provjere sustava, obavio sam kontrolu inverznih pozicija *Tetida* srednje i nutarnje kružnice. Premda se čini matematički nelogičnim, jer se u Mercatorovoj projekciji prema sjeveru uvećavaju stupnjevi na skali geografske širine, a raspored zvijezda sjeverne polutke je simetričan u južnoj polutki, dobio sam isti rezultat. Razlika između *Tetide* nutarnje, na $38^{\circ}56' N$, i *Tetide* srednje kružnice, na $37^{\circ}56' N$, pokazuje ponovno razliku od $1^{\circ} N$. Za indicaciju, riječ je o paralelama dviju ekstraordinarnih luka, prve, Elaia (*Aeolis*), luke drevnog *Pergama* na ušću rijeke *Caicus*, gdje nalazimo pravo bogatstvo ostataka arhajskog doba. Tu također nalazimo multisjecište kojim upravlja meridijan Maje *vanjske* kružnice Rotonde. Iz središta *Ljubine* kružnice na rtu Misurata, pravac pod kutom 45° vodi kroz luku Elaia u *Pergam*, današnju Bergamu, a zatim prolazi sjecištem *Kadmove* osi i same kružnice (*ljubački isječak kruga*, kao takav projiciran već na mapi K01 iz veljače 2012 – „*Ahilej u virovima Vrtoloma*“). Druga luka je Pirej, luka Atene. Zanimljivo je, razlika između *Tetide* velike i *Tetide* srednje kružnice, u obje opcije, iznosi $27' N$. Što je to sve Rtanj dizajnirao svojim potpisom piramide? Sad je potpuno jasno da se *Kadmove* os ponaša poput koordinatne *skale*. Jer, da nije tako, zar bi paralela male kružnice ($38^{\circ}56' N$) *Kadmove* os sjekla upravo u mjestu prolaska vertikalne osi *Istanbulske* kružnice, što je meridijan Istanbula i južnih vrata Bospora. Nevjerojatan nalaz! Znači li on da je u planiranje rotondina tlocrta već ugrađen mehanizam sferne projekcije?

I sad o 28. stupnju E. Promjer kružnice Rtnja, od istočne do zapadne tangente, približno se proteže između 8. stupnja i 36. stupnja istočne geografske dužine što upućuje na uobičajenu kartografsku mrežu od 7×4 stupnja geografske dužine. Izračun pokazuje neznatne razlike na koje projekcija inače upozorava, pa radimo u punim stupnjevima: pola od 28 stupnjeva je 14 stupnjeva, što znači da od 8. stupnja sredinu imamo na 22. stupnju istočne geografske dužine. A Rtanj imamo na $21^{\circ}53'35'' E$, zaokruženo, $21^{\circ}54' E$, što znači da zapadna tangenta mora biti meridijan na oko $7^{\circ}54' E$. Uvid u zemljovid to upravo potvrđuje. Na alžirskoj obali meridijan prolazi najjužnijom točkom Zaljeva Annabe, drevne feničke luke još od 14. st. pr. Kr. Poznata je pod imenom *Aphrodisium*, u rimsko doba *Hippo Regius*. Kako mjerenja provodim od čistih vrhova, bez obzira na prostorni volumen planine i vidokrug, sasvim su logične razlike do nekoliko minuta koje se mogu javiti na krajevima radijusne duljine. A kad smo već na obali Alžira, kažimo da sama kružnica Rtnja prolazi do $2' E$ od feničke *Tabarqe*, danas tuniske luke na samoj granici s Alžirom. Dakle, gdje god da pošli, čeka nas fenički grad!

Mjereći radijus kružnice Rtnja (14,4 cm), pošao sam provjeriti još jednu bitnu dionicu sustava pitajući se: gdje bi iz Rtnja ta dužina presjekla horizontalnu os primordijalne matrice, ujedno i implementirane Rotonde? Ponovno ustuknuće: od Šiljka, 14,4 cm mjerim precizno u središtu sardinijskog Sassarija koji se nalazi na istoj paraleli horizontalne osi (40°44' N), kao i Osilo 6' istočnije (lokalno Ósile), što također ukazuje na interakciju dvaju kardinalnih pozicija kakve su Rtanj i Ošlje. Uvid u lokalnu prahistoriju Sassarija nudi nam nalaze poput *step* piramide na brdu Monte Accodi iz doba neolitske Ozieri kulture. Za ilustraciju, možemo li sad kazati da je svijet sustavno povezan tek od antike Rima ili Grčke? Matrica s implementiranim tlocrtom Rotonde, utemeljena na prirodno-morfološkoj potki geografskog sadržaja šireg Sredozemlja, upravlja urbano-religijskim sustavom, samo je pitanje od kada? Koliko prije Fenicije, ili pak Sumera?

Sljedeće što vidim samo nastavlja tu misao. Na mapi K15Ra, na kojoj je projekcija razvijena do trenutno najvišeg stupnja, istu dužinu od vrha Rtnja mjerim do još jednog važnog sjecišta, a, opet se pozivajući na integralnost studije, nužno ga je prethodno pojasniti.

Vidjeli smo da meridijan *polazišta Kadmove osi*, sad u funkciji radijusa Rtnja, prolazi obalu Zaljeva Iskenderun u njegovoj najsjevernijoj točki. Iz nje, paralelno sa samom osi, pravac ide u najsjeverniju točku Sredozemnog mora u Monfalconeu u Italiji. Kao primaran u njegovu formiranju, prolazi *visočkim* multicjecištem, te se u NW smjeru nastavlja u poziciju Noyona, što je ugao time proširenog *pariskog* pravokutnika.

Drugi čimbenik koji utječe na formaciju je tzv. *nebeska* matrica ili misionarski prikazane Plejade s pogledom odozgo na Zemlju, što znači da smo obrnuli sliku, odnosno zamijenili strane. Sve je detaljno eksplicirano u studiji „Svijet ima pravo na istinu“ (vidi: blog). U takvoj konstelaciji, primordijalna struktura kružnice matrice sad je na zapadnoj strani (*westwerk*). Središte je pak na Nultom meridijanu (Greenwich), a horizontalna os ostaje nepromijenjena. Iz njega razvili smo ponovno mrežu pravaca koji vode svaki u svoju od zvijezda klastera.

I sad se vraćamo natrag na sjecište udaljeno od Rtnja 14.4 cm. Spram toga što već znamo o Taygeti u Ošlju, ne iznenađuje da je uvjetovano upravo pravcem te zvijezde *nebeske* matrice koji prolazi neposredno sjevernije od Mont Blanca, najvišeg vrha Europe. Dakle, križanje je utjecaj prirodnih elementa koji kreiraju pravac Iskenderunski zaljev – Monfalcone – Noyon (navodno, mjesto krunjenja Karla Velikog), te nebeskih silnica što uvjetuju multisjecišta te preslikavaju pravac zvijezde Taygete. Čitava situacija postaje tim složenija kad usput vidimo da pravac Taygete prolazi također križištem *Kadmove osi* i velike kružnice *westwerka* koja radijusom odgovara srednjoj kružnici Rotonde. Takvu harmoniju sinkronosti nije moguće postići mimo utjecaja „više sile“. A budući je riječ o čistoj elementarnoj geometriji, ne može se ni pobiti.

Struktura kružnice

Nakon prvih rezultata implementacije kružnice Rtnja, zaintrigiralo me ponajprije pitanje: ako već znamo što u svojoj biti i naravi predstavlja, gdje se onda na kojoj geografskoj širini nalazi njena *linija-života*, horizontalna poveznica zvijezda Alcyone – Elektra? Izračunom pozicije (veže se za rijeku Nil), prolazi područjem grada Minya na 28°07' N. Njegova je geografska dužina 30°45' N što je i meridijan drevnog Saisa u delti Nila gdje Solon prima informacije o Atlantidi koje će kasnije dospjeti do Platona i po njemu biti zabilježene. Zašto nam je bitan grad Minya?

Već na prvom uvidu bilo je jasno da postoji matična veza Rtnja sa Gizom, a otprije znamo da se upravo grad Minya drži mjestom rođenja faraona Kufua ili Keopsa, „vlasnika“ Velike piramide. S tim nastupa i sam vrhunac sinkronosti matrice. Meridijan Minyje formira SE ugao *pariskog* pravokutnika iz kojeg njegova kraća istočna stranica, spram meridijana, pod kutom 27.8° vodi u najistočniju točku Crnog mora kod Kobuletija. Ugao je u zoni Kharga oaze kojoj u središtu nalazimo hram Hibisa, prevedeno, „Velikog medvjeda“. *Zlatni rez* na dužini te stranice pravokutnika jednak je dužini iste stranice primarnog pravokutnika od Mut oaze do *polazišta Kadmove osi*. Sve je lijepo pojašnjeno u prethodnim studijama, a prikazano na mapi K09e iz rujna 2014.

A danas, kad ovo pišem (proljetni ekvinocij, 21. 3.), upravo je objavljen novi članak na blogu „Quo vadis, Domine...“. U njemu donosim prvi kontakt s „Duhom Rtnja“. Valjda je tako moralo biti – poravnanje – horizontalna os matrice i Rotonde, istočna i zapadna apsida. I Srđanovo jutrošnje pitanje uzburkalo je more kojeg ne vidim, ali ga osjećam. Pita me – *da li iz Troie kut 27.8° vodi u točku P?* Ne znam na koju Troju misli, dvije pišemo tako, talijansku i portugalsku. Ponajprije mjerim talijansku, ne, nije taj kut. Onda idem na *portugalku*, ali tu je potrebno stati i nešto drugo objasniti.

Svjestan sam da čitatelje, uvjetno, zamaraju dvije kompilacijske trajektorije, projektirane kao rješenje jedinstveno u legendarnom prijenosu Marijine kuće iz Nazareta preko Ilirika u Loreto. Ali, kad vam se one neprekidno upliću u život, mislim na sve ovo što radim i pišem, a to se dogodilo i ovog časa, ne može se izbjeći iskušenju ponavljanja. Naime, portugalska Troia, ubicirana od prve mape K01, smještena u zaljevu Setubala, završetak je zapadnog kraka *nazaretsko-trstaskog* pravca. Dakle, povezuje Trsat i Troiu, a njezin je meridijan ($8^\circ 54'$ E) upravo čudesan, povezuje istaknute rtove i povijesne gradove potpuno okomite portugalske atlantske obale, istoimeni rt i grad Sines te rt Sao Vicente i grad Sagres, mjesto utemeljenja prve Pomorske akademije Europe (Henrik IV. Navigator, 15. st.). Meridijan prolazi samim zapadnim uglom istokračnog trokuta, projiciranog na mapi K01, a povezuje, paralelom, točku krajnjeg sjevera Zaljeva Iskenderun (što držimo i krajnjim istokom Sredozemnog mora), te, drugim krakom, Monfalcone, njegovu najsjeverniju točku.

Zašto ovaj uvod? Zato, da bi se još jednom podsjetili kako sve počiva upravo na *eponimskoj trojanskoj* matrici izašloj iz konfiguracije *plejadskog* obrasca. Naime, temeljni okvir sustava sam uspostavio na *Kadmovej osi* pravokutnikom na duljoj stranici od maloazijske Troje do Troyesa, te usuprot od *Cyrene* do Zaragoze. U tom okviru ortogonala Ljuba – *Utica* je njihova polovica međusobne udaljenosti. I sad se vraćam na *moje* dvije trajektorije. Već odavna sam utvrdio kako, spram paralele, zapadni krak *beirutsko-zadarskog* smjera, a vodi u Gibraltarska vrata, stoji pod kutom primordijalne simetrane, 27.8° . Zbog kompilacije i različitih polazišta na Levantu (Nazaret i Beirut), drugi, zapadni *trsatski* krak ima kut od oko 22° , vrlo blizu kutu zvijezda Elektre i Alcyone (22.5°).

I sad, mjerim iz portugalske Troie. Kut 27.8° vodi u ugao Zaragoze, a dalje se nastavlja u točku N (sjeverni geografski pol), opet **vanjske** kružnice Rotonde. To znači, pravac bi morao biti paralelan sa zapadnim *zadarskim* krakom. Provjeravam: u potpunosti poravnato! Ovo je bilo bitno učiniti kako bismo ušli u završnu fazu konstrukta kružnice Rtnja u čiji vrh, pod kutom 27.8° , dolazi i pravac iz primordijalne zvijezde Alcyone, ne samo s platoa Gize.

Unutar kružnice, koja je sad već jasna, mjerim kutove i povlačim pravce u pozicije zvijezda. Već smo kazali, **Elektra** i **Alcyone**, u funkciji *linije-života*, markiraju Minyju. Meridijan prve

(34°37' E) geografska je dužina hetitske prijestolnice *Hatuše*, na južnoj pak obali Male Azije, grada Mersina, antičkog grčkog *Zephyriona*, rimskog *Hadrianopolisa*, čija je obala naseljena već u 9. m. pr. Kr. Zatim je to i meridijan krajnjeg sjeveroistoka, oblička „šiljka“, otoka Cipra. Obalu Izraela presijeca u gradu Ashdod, koji se, mimo neolitskih nalaza, dokumentirano prvi put spominje u kulturi Kanaanita u 17. st. pr. Kr. (13 puta spomenut u Bibliji). U brončanom i željeznom dobu bio je na mjestu *tella*, što u arheologiji prevodimo kao (izvedeno iz arapskog visok, „brdo“ ili „gomila“) umjetni humak koji nastaje od nakupljenog otpada ljudi koji žive na istom mjestu stotinama ili tisućama godina. Klasično, izgledaju poput niskih, skraćenih stožaca s ravnim gornjim i kosim stranama i mogu biti visine i do 30 metara. Zašto je to bitno i koliko je zapravo se povezano?

Meridijan Alcyone geografska je dužina Cagliarija, neolitske naseobine, od 8./7. st. pr. Kr. feničkog *Krlya*. Njegovo utemeljenje povezano je sa položajem duž komunikacijskih putova s Afrikom kao i odličnom lukom. Meridijan prolazi obalu Ligurskog mora zamalo istočnije od Genove (9°03' E). Dakle, konformistički pravac koji se prilagođava prirodnim uvjetima. Kad smo to odredili, kad imamo bazu trokuta matrice, sad preostaje formirati poziciju **Sterope** ili vrh trokuta. Meni to izgleda nestvarno, ali prepuštam svakomu na njegovu ocjenu.

Mjerim kut te sjeverne zvijezde klastera, 78.8°, i na kružnici markiram poziciju. Primordijalna *Tetida* matrice svojom paralelom poravnava dionicu najjužnijeg toka Dunava. Naša pozicija koju smo tražili nalazi se između te linije rijeke i nešto južnijeg bugarskog Plevna, naseobine iz 5. m. pr. Kr. Pravcem ju povezujem sa središtem kružnice na libijskoj obali, i tada vidim (a i olovka je kriva upadom u rupu, očito neko ranije središte): prolazi Kadmovom Tebom. Ali, to nije još konačno rješenje: nastavlja se precizno u NE ugao kojeg zatvaraju paralela Troyesa i meridijan južnih vrata Dardanela (Troja), dakle, u ugao pravokutnika na mapi od samog početka (K01e). Ako smo konstatare da Rtnjom prolazi i dijagonala iz NE ugla pravokutnika kojeg tvore paralela Parisa i meridijana polazišta *Kadmove* osi, je li to onda kraj faze koja potvrđuje primordijalnost matrice, a istodobno i značenje njenih sudionika tvorbe?

Gdje je u naravi ta pozicija? Pregled satelitom istom najavljuje buran nastavak priče. Područje je prekriveno mnoštvom **mogila**, u staroslavenskom značenju humaka iznad grobova. Ashdod ima gomilu, Sterope drži mogile. Međutim, jedan toponim odskače od svih lokalnih – Kreta. Stoga uzimam navigacijski trokut i gledam meridijan te pozicije, koja koordinatno apsolutno odgovara zvijezdi Sterope. Meridijan izravno vodi u vrh Ida, najviše planine Krete na kojoj po mitu živi *Magna Mater deorum Idaea* (blog: studija „Sv. Trojica – rotonda moje mladosti“). Mjesto Krete na paraleli je 43°36' N, što je južnije od Rtnja točno i pravilno 10'. Tako je na gotovo spektakularan način zatvoren trokut kružnice Rtnja, Elektra – Alcyone – Sterope.

Ubiciram zvijezdu **Caleano** čiji kut, 9.8°, vodi u središte sirijskog grada Tartusa, golemog povijesnog značenja. Sama zvijezda nalazi se tik pred obalom, gdje i otočić Arwad. Povijest Tartusa seže u 2. m. pr. Kr. kada je osnovan kao fenička kolonija *Aradusa*, poznata kao *Antarad* (grč. „*Anti-Arados* ili *Antarados*“, *Anti-Aradus*, što znači „Grad usuprot Arwadu“). Mnogi ga povezuju sa zagubljenim čuvenim feničkim *Tartessosom* kojeg arheolozi ubiciraju danas u području ušća rijeke Guadalquivir sjevernije od Cadiza, na što čak pretendira i naša projekcija. Tim položajem, naime, prolazi zapadna stranica *pariskog* pravokutnika od Parisa, preko Toleda, do Pleione. Međutim, geografska širina Tartusa odgovara ovaj put najjužnijoj točki Krete, rtu Ákra Líthino. Na Cipru je to luka Larnaca, za koju se drži da ime dolazi iz brojnih sarkofaga (*larnakes*) koji se nalaze u tom području, a istraživano ih je više od 3.000. Kao grad-kraljevstvo utemeljena je pod imenom *Kition*, izvorno u 13. st. pr. Kr. Novi kulturni elementi pojavljuju se između 1200. pr. Kr. i 1000. pr. Kr. a ukazuju na dolazak prvih grčkih

kolonista i Feničana. To je već dovoljno da se opravda poduzeti poduhvat razvoja matrice na navigacijsko-urbanoj infrastrukturi Finicije. No na istoj paraleli je najviši vrh planine Olympus ili Chionistra na Cipru (1952 m). Strabon izvještava da je na jednom od vrhova hram *Afrodite Visina*, u kojemu je ženama zabranjeno ući.

Slijedi **Taygeta** (46.3°). Da vidimo što ona u realnom prostoru proizvodi? Ponajprije radijus kružnice precizno je na nastavku dijagonale Troja – *Utica* koji vodi u poziciju grčke kolonije *Gyenos* na krajnjem istoku Crnog mora. Dakle, opet *eponimska trojanska* matrice opslužuje sustav. Međutim, prava je vijest da se pravac Taygete u NE smjeru nastavlja kroz poziciju inverzne Elektre primordijalne kružnice matrice, a konačno završava u poziciji grada Rostova na ušću Dona. Znamo što to znači za plovidbu: grčki *Tanais*, i krajnja točka Azovskog mora. Istodobno, meridijan pozicije prolazi zvijezdom Sterope *Istanbulske* kružnice, ujedno je i u funkciji istočne tangente srednje kružnice implementiranog tlocrta Rotonde. Konačno, vodi u najsjeverniju točku Crnog mora.

E, sad, kad smo dobili Taygetu, imamo i Alcyone, a znamo da se zvijezda **Maja** nalazi upravo na njihovoj poveznici, lako ćemo locirati njenu poziciju. Kako sam već naučio na iznenađenja ne čudim se novomu. Izračun koeficijentnog odnosa dužina pokazuje: Maja se nalazi na kraku *Tebine* kružnice koji povezuje njeno središte sa zvijezdom Elektrom. Ali, kuda sve prolazi pravac Alcyone – Maja – Taygeta? Navodim tek dva sjecišta: prvo, meridijana Istanbula, koji je ujedno i vertikalna os *Istanbulske* kružnice, i *našeg* pravca Iskenderun – *visočko* sjecište – Monfalcone – Noyon; drugo, meridijan, ili opet, vertikalna os središta primordijalne kružnice (*Bolbe*) i paralele primordijalne Elektre.

Ovom prigodom jedino poziciju zvijezde **Merope** nećemo ubicirati sa svih aspekata budući se nalazi duboko na jugu pa ćemo ubicirati samo njen meridijan. Istom metodom koeficijentnog odnosa duljina, dobili smo ga na geografskoj dužini 20°13'31" E. Iz smjera juga, prvo što se vidi jasno na mapi, prolazi središtem priobalnog libijskog grada Ajdabiyah na istočnoj obali Zaljeva Sidra, južno od Bengazija. U doba Rima, poznat je pod imenom *Corniclanum*. Opet je tu niz križanja, međutim, spomenut ću tek dva: paralele maloazijske Troje i pravca zvijezde Sterope *Visočke* kružnice, a zatim, u neposrednoj blizini, istog pravca Sterope i dijagonale pravokutnika od točke M (polovica dužine od točke Iskenderunskog zaljeva do Monfalconea) do rimskog *Lambaesisa* u alžirskoj pustinji. Gotovo nevjerojatno zvuči podatak da grčko kopno prvi put dotiče u mjestu prolaska primordijalne simetrale matrice (27.8°) na rtu Nisiá Moúrtos (20°13'41" E), što su sama južna vrata ulaza u Krfski kanal. U sljedećem križanju prema sjeveru sijeku se dijagonala pravokutnika od točke P (polovica dužine *Kadmove osi*) do Mut oaze i paralela *treće kućice* zapadnog *trsatskog* kraka trajektorije legendarnog prijenosa Marijine kuće. Rijeku Tisu zatim presijeca u mjestu prolaska primordijalne tetive ili stranice trokuta Alcyone – Sterope na kojoj se nalazi i Ošlje. Konačno, prolazi oko 1' W od aktualne tromede Srbije, Rumunjske i Mađarske.

I što nam još preostaje, provjeriti – **primordijalnu simetralu**, kako se ona ponaša u sustavu kružnice Rtnja? Mislim da ni ona neće razočarati. Mjerim kut i već vidim na mapi fenomen kojeg je nemoguće postići ukoliko nije riječ o dobro sinkroniziranom sustavu kojeg podržava matrica. *Vršiste* simetrale na kružnici nalazi se (promislimo koji bi to um mogao samostalno odraditi bez pomoći „stroja“) na kružnici u mjestu sjecišta paralele Kadmove Tebe i pravca koji povezuje *Tetidu3* primordijalne kružnice i Gizu. Da malo pojasnim poziciju *Tetide3*. Nju sam dobio uvodeći u mapu matrice vjerni Orionov odraz triju zvijezda na zemlju, prelomljen pod kutom od oko 7.5°. Najjužniju zvijezdu postavio sam u Gizu, srednju u primordijalnu Elektru, a onda je odnos dužina spram treće zvijezde autonomno na primordijalnoj kružnici

uspostavio točku kojom prolazi paralela primordijalne *Tetide* matrice. Stoga sam tu poziciju i nazvao *Tetidom3*, budući već imamo dvije, primordijalnu i njoj usuprotnu *visočku*. Međutim, kardinalan je zrcalni odraz jer tvori formu pravilnog romba, čija je točka prijeloma iz Elektre izmještena precizno na *Kadmovu os*. Sve je to pojašnjeno u studiji „Vlašići i mali narodi (1)“, a prikazano na mapi K14e (ožujak 2015.).

Dakle, što imamo? Nevjerojatnu povezanost sustava dviju kružnica, primordijalne i Rtnja, u kojoj su ključni upravo simetralni elementi konstrukta matrice, a u geografskom i mitološkom smislu, Kadmo i Teba. Evo konačnog i krucijalnog dokaza: gdje je na simetrali kružnice Rtnja njena *Tetida*? Nalazi se precizno u sjecištu kružnice Ljube, zatim istočnog kraka *nazaretsko-trsatske* trajektorije te pravca koji iz središta *Argonautske* kružnice na libijskoj obali vodi u poziciju njene Taygete. Sjecište je gotovo u „gropu“ i s pravcem što povezuje središte Tebine kružnice i njenu Elektru. Riječ je o meridijanu najjužnije točke nekoć Licijskog poluotoka, po kojemu sam *prvu kućicu* prijenosa i nazvao *licijskom*. Na sjeveru, to je najisturenija točka delte Dunava. Po geografskoj širini približno je pozicija male inverzne Taygete smještene neposredno zapadnije, upravo na meridijanu *prve licijske kućice*.

U međuvremenu, Srđan je otkrio: radijus Rtnja ujedno je i radijus **vanjske** kružnice Rotonde, što je genijalno. Jer, shvaćam, nije to samo vanjske kružnice, nego, automatizmom, i *polazišta* primordijalne simetrale koja se na njoj nalazi. Imamo **fenomen**, matematički, ja sam *polazište* izvukao van kružnice da bih dobio središte kružnice, kao *zlatni rez* u *Bolbeu* između *polazišta* i *Tetide* (vidi: „Zašto bi mogla... Atlantida?“). Implementacijom Rotonde u realni prostor, sad se ispostavilo: ugradnjom vanjske kružnice, kad bi se *polazište* pomjerilo u NE smjeru na primordijalnu kružnicu, *vršišće* bi se našlo na vanjskoj kružnici. Gdje je onda *Bolbe*? Za toliko pomaka – na *Kadmovoj osi*. A gdje je Kasta Tomba, potencijalna grobnica obitelji Aleksandra Velikog? Na križanju primordijalne simetrale i *Kadmove osi*! Gotovo! *Imprimatur!*

Želim jednu priču, priču o *mojoj, tvojoj, svakoj, svačijoj*, Troji zaključiti. Nedavno mi je pisao Pajrić o rumunjskoj Troji. Jedan mađarski autor izvornu Troju postavlja u rumunjski prostor. Upravo kad sam pomislio nema više, kad ono opet! Šalje mi *e-mail* s koordinatama. Želim to ovaj put ili definitivno potvrditi kao *eponimsko-plejadsku* matricu ili odbaciti samog sebe: selo se zove Troás, nad rijekom Mureş ili Moriš, na njoj, preko brda, je pak Ilteu (simbolički Ilij), precizno na meridijanu grčkog Olimpa. Koordinate Troása: 46°05' N 22°18' E.

Na mapi izračunavam poziciju i već vidim što se događa: paralelno sa primordijalnom tetivom ili stranicom trokuta Alcyone – Sterope, koja prolazi Ošlje, ta ista stranica srednje kružnice Rotonde prolazi upravo pozicijom rumunjske Troje, neposredno do inverzne Merope nutarnje kružnice Rotonde koja pada na samu rijeku. Gledam samo geometriju: na meridijanu je točke T" kojom prolazi simetrala *Ljubina* isječka kruga sa mape K01e (*Ahilej u virovima Vrtoloma*). Na Cirenaici prolazi sjecištem dviju dijagonala *trojanske* eponimske matrice koje bitno utječu na formiranje pravokutnika kojeg smo spominjali u kontekstu NE ugla na paraleli Troyesa i meridijanu južnih vrata Dardanela, tj. Troje. Dakle, iz Alcyone kružnice što u Rotondi opisuje apsida (srednja) kut 27.8° vodi u središte rumunjskog sela Troás. A isti kut (*alfa*) vodi pravac iz Rtnja u Gizu ponovno kroz točku T" *Ljubine* kružnice. I to su sva čudesa koja su se desila, da bi ljudi tragali, maštali za *svojom* Trojom.

Neka se tiska!

26. 3. 2018.

